

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1" สรุปผลได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 ในด้านฉันทลักษณ์ เนื้อหาสาระ ความถูกต้องในการใช้ถ้อยคำ กวีโวหารและความคิดสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานเขียนร้อยกรองภาษาไทยและศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์การวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองภาษาไทยจากตำราและเอกสารต่าง ๆ จากนั้นได้สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลขึ้น แบ่งเป็นเครื่องมือขึ้นที่ 1 คือ แบบสอบถามเพื่อการวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมี 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน ตอนที่ 2 ให้เขียนงานร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 และ กลอนสุภาพ ตามหัวข้อที่กำหนดให้ เลือก เครื่องมือขึ้นที่ 2 คือ เกณฑ์ในการวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองภาษาไทย ซึ่งแบ่งเป็น 5 ตอนคือ ฉันทลักษณ์ เนื้อหาสาระ การใช้ถ้อยคำ กวีโวหาร และความคิดสร้างสรรค์ แต่ละตอนให้ระดับของเกณฑ์เป็น ดีมาก แทนด้วย 5 ดี แทนด้วย 4 เกือบดี แทนด้วย 3 พอใช้ แทนด้วย 2 และ เกือบพอใช้ แทนด้วย 1 จากนั้นได้นำเครื่องมือทั้ง 2 ขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขให้ข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงอีกครั้งแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 40 คน จากนั้นจึงนำผลที่ได้มาแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็ตัวอย่างประชากรจำนวน 353 คน เขียนงานเขียนร้อยกรองโดยผู้วิจัยไปเก็บด้วยตนเอง รวบรวมแบบสอบถามได้ 353 ชุดคิดเป็นร้อยละ

ตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 1 ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ และ จังหวัดสมุทรสาคร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 9 โรงเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 353 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ค่าของงานเขียนร้อยกรอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยิม เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 15-19 ปี
  2. ผลจากเกณฑ์การวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองในด้านต่าง ๆ
- 2.1 ภาพย่นนี้ 11

ก. ด้านฉันทลักษณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเขียนงานร้อยกรองประเภทภาพย่นนี้ 11 ได้ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นระเบียบตามลักษณะบังคับทุกด้าน ตั้งแต่จำนวนคำในขณะครบถ้วน มีสัมผัสนอก สัมผัสใน เกณฑ์ที่ได้ ดี

ข. ด้านเนื้อหาสาระ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เสนองานเขียนร้อยกรองประเภทภาพย่นนี้ 11 ได้ เกือบดี หมายถึง มีเนื้อหาและรูปแบบสอดคล้องกันพอสมควร มีสาระในด้านความรู้ ความคิด อันเป็นสัมพันธ์ภาพตามหัวข้อกำหนด แต่มีข้อควรปรับปรุงบ้างเล็กน้อย ไม่เกิน 2 ที่ เช่น เนื้อความววน ความคิดไม่สัมพันธ์กัน เป็นต้น

ค. การใช้ถ้อยคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สามารถใช้ถ้อยคำถูกต้องทั้งในด้านการสะกดคำและการสื่อความหมาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหา งานด้วยรสคำ รสความ และการสร้างบรรยากาศ แต่มีข้อควรปรับปรุงเล็กน้อย รวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น สะกดคำผิด ใช้คำผิดความหมาย เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

ง. ด้านกวีโวหาร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเสนองาน

เขียนร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 ได้ไพเราะ สร้างความประทับใจและให้จินตนาการด้วย วิธีการต่าง ๆ เช่น อุปมาอุปไมย ใช้คำสัญลักษณ์ เร้าอารมณ์ด้วยถ้อยคำที่งดงามลึกซึ้ง แต่ยังมี ข้อควรปรับปรุงไม่เกิน 2 ที่ เช่น ใช้คำอุปมาอุปไมยไม่ตรงเนื้อหา ใช้คำสัญลักษณ์ผิดความหมาย เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

จ. ด้านความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเสนองาน

เขียนร้อยกรอง โดยมีกระบวนการทางศิลปะในการสะท้อนปัญหาหรือปรากฏการณ์ตามที่ เป็นจริงออกมา ชี้ให้เห็นถึงเหตุของปัญหาหรือที่มาอย่างถูกต้องได้ แนะนำแก้ปัญหาหรือทางออกของ ปรากฏการณ์นั้น ๆ สรุปตีความและนำเสนอด้วยความคิดใหม่ ๆ ที่เป็นของตนเอง แต่ยังมีข้อควร ปรับปรุงรวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น ความคิดสับสน สรุปไม่ครบถ้วน เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

๒. กลอนสุภาพ

ก. ด้านฉันทลักษณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเขียนงาน

ร้อยกรอง ประเภท กลอนสุภาพได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เป็นระเบียบตามลักษณะบังคับ มีจำนวน คำในขณะครบ มีสัมผัสนอก สัมผัสใน เสียงบังคับท้ายวรรคถูกต้อง มีความไพเราะของถ้อยคำที่ นำเสนอสอดคล้องกลมกลืนกับน้ำเสียงเมื่ออ่านออกเสียง แต่ยังมีข้อควรปรับปรุงทางด้านฉันทลักษณ์ อยู่บ้าง รวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น จำนวนคำในขณะมากหรือน้อยเกินไป เสียงบังคับท้ายวรรคไม่ตรง ตามกฎเกณฑ์ เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

ข. ด้านเนื้อหาสาระ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเขียน

งานร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพได้เนื้อหาและรูปแบบสอดคล้องกันพอสมควร มีสาระในด้าน

ความรู้ ความคิด อันเป็นสัมพันธ์ภาพตามหัวข้อกำหนด แต่มีข้อควรปรับปรุงบ้างเล็กน้อยไม่เกิน 2 ที่ เช่น เนื้อความวากวน ความคิดไม่สัมพันธ์กัน เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

ค. การใช้ถ้อยคำ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สามารถใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องทั้งในด้านการสะกดคำและการสื่อความหมาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหา งานด้วยรสคำ รสความ และการสร้างบรรยากาศ แต่มีข้อควรปรับปรุงเล็กน้อย รวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น สะกดคำผิด ใช้คำผิดความหมาย เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

ง. ด้านกริยาวาทกร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเสนองานเขียนร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพได้ไพเราะ สร้างความประทับใจและให้จินตนาการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น อุปมาอุปไมย ใช้คำสัญลักษณ์เร้าอารมณ์ด้วยถ้อยคำที่งดงามลึกซึ้ง แต่ยังมีข้อควรปรับปรุงไม่เกิน 2 ที่ เช่น ใช้คำอุปมาอุปไมยไม่ตรงเนื้อหา ใช้คำสัญลักษณ์ผิดความหมาย เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

จ. ด้านความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถเสนองานเขียนร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพได้อย่างมีกระบวนการทางศิลปะในการสะท้อนปัญหาหรือปรากฏการณ์ตามที่เห็นจริงออกมา ชี้ให้เห็นถึงเหตุของปัญหาหรือที่มาอย่างถูกต้องได้แนะทางแก้ปัญหหรือทางออกของปรากฏการณ์นั้น ๆ สรุปดี ความและนำเสนอด้วยความคิดใหม่ ๆ ที่เป็นของตนเอง แต่ยังมีข้อควรปรับปรุง รวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น ความคิดสับสน สรุปไม่ครบถ้วน เป็นต้น เกณฑ์ที่ได้ เกือบดี

อภิปรายผล

1. งานเขียนร้อยกรองประเภทกาพย์ย้าผี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในลำดับต้นลำดับต้นคือ งานเขียนของนักเรียนถูกต้องตามกฎเกณฑ์เป็นระเบียบตามลักษณะบังคับทุกด้านตั้งแต่จำนวนคำในขณะครบถ้วน มีสัมผัสนอกสัมผัสใน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความรู้ในด้านแผนผังบังคับของกาพย์ย้าผี 11 ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้ผ่านการเรียนและได้ฝึกการเขียน

ภาพยี่ห้อ 11 มาภาพพอสมควร เห็นได้จากเนื้อหาวิชาภาษาไทย ทั้งในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการบรรจุเนื้อหาที่แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทภาพยี่ห้อ 11 ไว้หลายเรื่อง และครูภาษาไทยเห็นว่า การที่นักเรียนจะแต่งคำประพันธ์ชนิดอื่น ๆ ได้นั้น ต้องผ่านการเขียนภาพยี่ห้อ 11 ซึ่ง เป็นคำประพันธ์ที่ง่ายและ เป็นพื้นฐานในการเขียนคำประพันธ์ชนิดอื่น ๆ ต่อไป ส่วนกลอนสุภาพพบว่า นักเรียนเขียนงานเขียนร้อยกรอง ด้านฉันทลักษณ์เกือบดี คือ งานเขียนของนักเรียนถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เป็นระเบียบตามลักษณะบังคับ แต่มีข้อควรปรับปรุงทางด้านฉันทลักษณ์อยู่บ้าง รวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น จำนวนคำในขณะมากหรือน้อยไป เสียงบังคับท้ายวรรคไม่ตรงตามกฎเกณฑ์ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลอนสุภาพมีข้อบังคับในเรื่องเสียงวรรณยุกต์ท้ายวรรค และมีจำนวนคำมากกว่าภาพยี่ห้อ 11 ดังที่ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ (2528 : 41-43) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ภาพยี่ห้อ 11 เป็นบทกวีที่เขียนได้อารมณ์ความรู้สึกสัมผัสใจได้ ทั้งรูปแบบและข้อบังคับน้อยกว่ากลอนสุภาพ

2. งานเขียนร้อยกรองประเภทภาพยี่ห้อ 11 และกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านเนื้อหาสาระ เกือบดี คือ งานเขียนของนักเรียนมีเนื้อหาและรูปแบบสอดคล้องกันพอสมควร มีสาระในด้านความรู้ ความคิด อันเป็นสัมพันธภาพตามหัวข้อกำหนด แต่มีข้อควรปรับปรุงบ้างเล็กน้อย ไม่เกิน 2 ที่ เช่น เนื้อความววน ความคิดไม่สัมพันธ์กัน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นราวัลย์ ชูลพิพัฒน์ (2523 : 87) ที่พบว่า นักเรียนมีความรู้ในด้านเนื้อหาการแต่งคำประพันธ์คล้าย ๆ กัน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า สิ่งที่นักเรียนควรปรับปรุงแก้ไขในการเขียนงานร้อยกรอง คือ ด้านเนื้อหาในงานเขียนร้อยกรองววน และความคิดไม่สัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังขาดความรู้ ประสบการณ์ และการที่กำหนดหัวข้อให้นักเรียน เลือก เขียนงานร้อยกรองก็เป็นข้อจำกัดความคิดของนักเรียน ทำให้ นักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาให้สัมพันธ์กันได้

3. งานเขียนร้อยกรองประเภทภาพยี่ห้อ 11 และกลอนสุภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านการใช้ถ้อยคำเกือบดี คืองานเขียนของนักเรียนใช้ถ้อยคำถูกต้อง ทั้งในด้านการสะกดคำและการสื่อความหมาย มีความเหมาะสมกับเนื้อหา งานด้วยรสคำ รสความ

และการสร้างบรรยากาศ แต่มีข้อควรปรับปรุงเล็กน้อย รวมแล้วไม่เกิน 2 ที่ เช่น สะกดคำผิด ใช้คำผิดความหมาย เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนยังขาดการฝึกทักษะในการเลือกใช้ถ้อยคำ ดังข้อเสนอนี้ของ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2516 : 169-215) และประสิทธิ์ ภาพัถลอน (2518 : 9 - 12) ที่ว่า ผู้เขียนงานประพันธ์จะต้องมีความรู้ในการใช้ถ้อยคำ การใช้คำให้ตรงกับความหมาย ใช้คำได้อย่างเหมาะสม ระดับภาษาถูกต้อง และต้องถ่ายทอดความคิดได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สแตนเลย์ เจมส์ จาเคียล (Stanley James Jakiel 1971 : 6279A) ที่พบว่า ครูควรแนะนำเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ ส่วนนวนโวหารต่าง ๆ ให้กับนักเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้มีความรู้ และมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น

4. งานเขียนร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 และกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านกริโวหารเกือบดี คือ งานเขียนของนักเรียนมีความไพเราะ สร้างความประทับใจ และให้จินตนาการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น อุปมาอุปไมย ใช้คำสัญลักษณ์เร้าอารมณ์ด้วยถ้อยคำที่ดงามลึกซึ้ง แต่ยังมีข้อควรปรับปรุงไม่เกิน 2 ที่ เช่น ใช้อุปมาอุปไมยไม่ตรงเนื้อหา ใช้คำสัญลักษณ์ผิดความหมาย เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูภาษาไทยยังขาดการส่งเสริมการฝึกทักษะ และให้ความรู้ ความเข้าใจในด้านการใช้คำอุปมาอุปไมย คำสัญลักษณ์ และการเลือกสรรคำที่ไพเราะสละสลวยให้กับนักเรียน และนักเรียนยังขาดความรู้เกี่ยวกับลักษณะและความหมายของกริโวหาร จึงเลือกสรรคำได้ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยเห็นว่า ในโอกาสต่อไป ครูภาษาไทย ควรจะเน้นในเรื่อง การใช้กริโวหารเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านกริโวหารมากขึ้น

5. งานเขียนร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี 11 และกลอนสุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านความคิดสร้างสรรค์เกือบดี คือ งานเขียนของนักเรียนมีกระบวนการทางศิลปะในการสะท้อนปัญหา หรือ ปรากฏการณ์ตามที่ เป็นจริงออกมา ชี้ให้เห็นถึงเหตุของปัญหา หรือที่มาอย่างถูกต้องได้ แนะนำแกปัญหา หรือทางออกของปรากฏการณ์นั้น ๆ สรุปดี ความ

และนำเสนอด้วยความคิดใหม่ ๆ ที่เป็นของตนเอง แต่ยังมีข้อควรปรับปรุงรวมแล้วไม่เกิน 2
 ที่ เช่น ความคิดสับสน สรุปไม่ครบถ้วน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
 นราวัลย์ พูลพิพัฒน์ (2523 : 87) ที่พบว่า งานเขียนร้อยกรองของนักเรียน โดยส่วนรวม
 นักเรียนสามารถสร้างสรรค์งานเขียนของตนเองได้ แม้งานเขียนนั้นจะยังไม่อยู่ในขั้นดี แต่ก็
 แสดงถึงการรู้จักคิด และมีความกล้าในการแสดงออก และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า
 นักเรียนสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ตามกระบวนการทางศิลปะได้พอสมควร แต่มักจะเสนอ
 ได้ไม่ครบกระบวนการ เช่น เสนอที่มาของปัญหา แต่ไม่แนะทางแก้ปัญหา หรือให้แนวทาง
 แก้ปัญหาแต่ไม่บอกที่มาของเหตุอัน ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ถ้าหากครูภาษาไทย ได้ส่งเสริม
 และฝึกฝนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนอย่างจริงจังแล้ว จะทำให้งานเขียนร้อยกรอง
 ของนักเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถที่จะนำไปใช้ในด้านอื่น ๆ ได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพอจะสรุป เป็นข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการสอนแต่งคำประพันธ์หรืองาน
 เขียนร้อยกรองได้ดังนี้

1. ด้านฉันทลักษณ์ ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียน เข้าใจถึงความสำคัญ อธิบายรูปแบบ
 ให้เป็นที่เข้าใจ โดยเฉพาะฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ ซึ่งมีข้อบังคับ เรื่องเสียงท้ายวรรคของ
 ทุกวรรค เรื่องนี้สามารถสะท้อนให้เห็นปัญหาในเรื่องวรรคยุกต์ของนักเรียนอย่างชัดเจน นักเรียน
 ที่ไม่เข้าใจ เรื่องการใช้วรรคยุกต์ จะแต่งกลอนสุภาพผิดเสียงท้ายวรรค เป็นส่วนใหญ่ เพราะ
 ไม่สามารถหาค่าที่มีเสียงบังคับได้ตามกำหนด นอกจากนี้ในเรื่องพยางค์ ก็จำเป็นต้องให้นักเรียน
 ทำความเข้าใจ มิฉะนั้น งานเขียนร้อยกรองมักจะขาดหรือ เกินในจำนวนคำที่กำหนดของแต่ละ
 วรรค เสมอ
2. ด้านเนื้อหาสาระ ผู้สอนควรมีใจกว้าง ให้โอกาสนักเรียนในการเลือกเรื่องที่จะ
 เขียนตามความพอใจ และชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าไม่ควรลอกเลียน เนื้อหาจากเพลง หรือบทร้อย
 กรองที่มีผู้แต่งไว้ก่อนแล้ว ควรใช้ความคิดของตนเอง หรือพิจารณาแง่คิดที่ได้แล้วนำมาเขียนให้

เกิดเนื้อหาสาระที่น่าสนใจยิ่งขึ้น อนึ่ง การเปิดโอกาสให้เลือกเรื่องที่จะเขียนนั้น ควรมิชอบเขต
ไว้บ้าง เพราะผู้วิจัยพบว่า มีนักเรียนบางคนที่ตัดสินใจไม่ถูกว่าจะเขียนถึงเรื่องราวใด แต่
ถ้ามีหัวข้อไว้ให้เลือกก็จะช่วยให้ตัดสินใจได้

3. ด้านการใช้ถ้อยคำ ผู้สอนพึงชี้แจงให้นักเรียนมีความระมัดระวัง

รอบคอบต่อการเขียนคำใดคำหนึ่งลงไป ถ้าไม่แน่ใจผู้สอนต้องแนะนำให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าจาก
แหล่งความรู้ที่เชื่อถือได้ เช่น เปิดพจนานุกรม ปทานุกรม เป็นต้น จากข้อมูลของการวิจัย
ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมักสะกดคำผิดพลาด และคำที่ผิดส่วนใหญ่เป็นคำที่ใช้อยู่เป็นประจำ

4. ด้านกวีโวหาร ผู้สอนควรเพิ่มเติมความรู้ ความเข้าใจและตัวอย่างต่าง ๆ ให้

นักเรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้มากขึ้น ทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจจัดนิทรรศการเกี่ยวกับ
กวีโวหาร จัดการแข่งขันตอบปัญหาากวีโวหารให้นักเรียนช่วยกันค้นคว้ากวีโวหารของกวีแต่ละ
ท่านมาอภิปรายร่วมกัน เป็นต้น ผู้สอนควรเสริมกำลังใจในการตรวจแก้ขัด เกลามหรือกรอง
ของนักเรียน ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเขียนกวีโวหารต่าง ๆ อย่างสนใจและเหมาะสม

5. ด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนพึงอธิบายความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ให้เป็นที่เข้าใจแก่นักเรียน เพราะส่วนใหญ่เด็กขาดความเข้าใจถึงกระบวนการของความคิด
สร้างสรรค์ ไม่ทราบว่ามีการคิด และแตกต่างกันอย่างไร ทำให้เกิดความสับสนและไม่สามารถ
เสนอความคิดได้สมบูรณ์แบบ ผู้สอนอาจยกตัวอย่างให้นักเรียนเห็นจนครบกระบวนการ ก็จะเป็น
การเสริมสร้างความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิเคราะห์งานเขียนร้อยกรองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรนำงานเขียนร้อยกรองที่ชนะการประกวดจากการจัดของหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ มาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อดีเด่นที่ควรนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป
3. ควรศึกษาค้นคว้าเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนร้อยกรองว่า จำเป็นจะต้องมีพรสวรรค์มาก่อนหรือสามารถฝึกฝนได้โดยไม่จำเป็นต้องมีพรสวรรค์
4. ควรศึกษาเกี่ยวกับการสอนของครูภาษาไทยที่มีความสามารถในการเขียนร้อยกรอง และผู้สอนที่ไม่สามารถเขียนร้อยกรอง ว่าการสอนภาษาไทยจะได้ผลแตกต่างกันอย่างไร